

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

20ῆ Νοεμβρίου 2011
Κυριακὴ Θ' Λουκᾶ
(Λουκ. ιβ' 16-21)

Ἡ παραβολὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

«Ρήματα τὰ ὅποια εἶναι πνεῦμα Θεοῦ καὶ γι' αὐτὸ ἔχουν καὶ μεταδίδουν ζωὴ αἰώνια» (Ἰωάν. 6,63 καὶ 6,68) εἶναι τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας στὴ σημερινή, ἐπίκαιρη καὶ διαχρονικὴ αὐτὴ παραβολὴ τοῦ ἄφρονα πλούσιου, ἐνὸς ἀνθρώπου τοῦ ὁποίου, λὲς καὶ δὲν τὸν ἔφταναν τὰ πλούτη ποὺ εἶχε συσσωρεύσει, κάποια χρονιὰ συνέβηκε, ὥστε οἱ καλλιεργημένες ἀπέραντες ἐκτάσεις του νὰ τοῦ ἀποδώσουν πλουσιώτατη παραγωγή. Μὲ αὐτὸ τὸ ξαφνικὸ καὶ ἀνέλπιστο γεγονός, ὁ δυστυχὴς καὶ ἀξιολύπητος περικυκλώθηκε ἀπὸ βιωτικὲς ζάλες « ὅπως ἀκριβῶς οἱ μέλισσες περικυκλώνουν τὴν κηρήθρα», παραζαλίστηκε καὶ παρασκοτίστηκε, στεναχωρήθηκε καὶ ἀγχώθηκε μὲ βασανιστικὲς σκέψεις, ταλανίστηκε καὶ ταλαιπωρήθηκε μὲ ἀρρωστημένους λογισμοὺς καὶ πονηρὰ διαβούλια καὶ τέλος ἀπορροφήθηκε καὶ βυθίστηκε σὲ πολλὰ καὶ ποικίλες ὑλικὲς φροντίδες καὶ βιωτικὲς μέριμνες.

Καθὼς λοιπὸν «τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν τὴν ἀθλία τοῦ ψυχῆ καὶ καρδία», ἐκεῖνος, γιὰ νὰ ἀποτινάξει ὅλα αὐτὰ τὰ ψυχοφθόρα πάθη, τὰ ὅποια σὰν κεντριά καὶ ἀγκάθια τοῦ πλήγωναν τὴν ψυχὴ του καὶ τὸν ἄκρατο ἐγωισμό του, ἀποφάσισε ἀνόητα καὶ ἀσύνετα νὰ γκρεμίσει τὶς παλαιὲς ἀποθήκες του καὶ νὰ οἰκοδομήσει νέες μεγαλύτερες καὶ πρὸ εὐρύχωρες καὶ σ' αὐτὲς νὰ ἀποθηκεύσει καὶ νὰ διασφαλίσει «πάντα τὰ γενήματά του καὶ τὰ ἀγαθὰ του» καὶ κατόπιν νὰ μπορεῖ νὰ λέει στὴν ψυχὴ του, «ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ποὺ εἶναι ἀποθηκευμένα καὶ σὲ καλύπτουν γιὰ πολλὰ χρόνια. Μὴ σκοτίζεσαι πλέον γιὰ τίποτα. Ἀναπαύσου, τρῶγε, πίνε καὶ διασκέδαζε».

Τὴν νύκτα ὅμως ἐκεῖνη ποὺ πῆρε τὴν τελικὴ του ἀπόφαση, γιὰ νὰ ὑλοποιήσει τὶς ἄφρονες σκέψεις του καὶ ἐπιθυμίες του, τὸν πρόλαβε ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος, κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, «ἐπειδὴ εἶναι ὁ χορηγὸς τῆς σωτηρίας, εἶναι, ἀπὸ ὑπερβολικὴ φιλανθρωπία, πάντοτε ἐτοιμότερος ὡς αὐτόκλητος, μᾶλλον δὲ ὡς αὐτοπαράκλητος» καὶ ὁ Ὅποιος «ἔχει θέσει μέσα στὸν ἄνθρωπο ἔμφυτο νόμο, σὰν ἀπαρέγκλιτη στάθμη, ἀνεξαπάτητο κριτὴ καὶ ἀδιάφυστο διδάσκαλο, τὴν οἰκεία στὸν καθένα συνείδηση, ἔτσι ὥστε, ὅταν ὁ ἄνθρωπος

εἶναι μὲ τὴν διάνοιά του συγκεντρωμένος στὸν ἑαυτό του, νὰ μὴν χρειάζεται ἄλλο διδάσκαλο πρὸς τὴν κατανόηση τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὅταν ὑποδουλωθεῖ στὴν ἁμαρτία καὶ στὰ πάθη, νὰ ἐλέγχεται ἀπὸ τὴν συνείδησή του». Τὸν πρόφθασε λοιπὸν ὁ Θεὸς καὶ τοῦ εἶπε: «Ἀνόητε καὶ ἀσύνετε, ὅλα τὰ σχεδιασμένα ἀπὸ σένα καὶ μοναδικὰ σου στηρίγματα, δηλαδὴ ὑλικά ἀγαθὰ, φαγοπότια, διασκεδάσεις καὶ ἀπολαύσεις, σὲ ἀποχαιρετοῦν ἐγκαταλείποντάς σε, καθὼς ἀπόψε τὰ πονηρὰ δαιμόνια ἀπαιτοῦν ἀπὸ σένα νὰ παραλάβουν τὴν ψυχὴ σου».

Καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς τελείωσε τὴν παραβολὴ αὐτὴ μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Αὐτὰ παθαίνει καὶ τέτοιο τέλος ἔχει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγωῖστικὰ θησαυρίζει γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ δὲν ἀγωνίζεται νὰ ἀποκτήσει τὸν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἔργων, στὰ ὁποῖα ἀρέσκειται, εὐαρεστεῖται καὶ εὐχαριστεῖται ὁ Θεός».

Ἀδελφοί μου εὐλογημένοι,

τὰ ἀναφερόμενα στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι, σὲ πάρα πολλὰ σημεῖα, κοινὰ μὲ ὅσα συμβαίνουν στὴ χώρα μας, ἢ ὁποῖα τὰ τελευταῖα χρόνια ἀφθόνησε χρηματικά, χρηματιστηριακὰ καὶ οἰκονομικά, καθὼς ἐπίσης κοινὰ καὶ μὲ ἓνα μεγάλο μέρος τοῦ λαοῦ τῆς, τὸ ὁποῖο εἶχε μέχρι πρότινος ὡς βίωμα τὸ «ἀναπαύσου, τρῶγε, πίνε καὶ διασκεδάζε». Ἔτσι τοῦ Κυρίου μας αὐτὰ τὰ προαναφερόμενα «ρήματα τῆς ζωῆς τῆς αἰώνιας» ἠχοῦν καὶ τώρα ἀναμεσὰ μας. Τὸ θεοβούλητο πρόσταγμα Του, τὸ θεόγραπτο θέλημά Του καὶ ἡ σωτήρια ἐντολὴ Του, ποὺ λέει «ἀγαπημένο μου παιδί, ἀπόκτησε τὸν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἔργων, στὰ ὁποῖα ἀρέσκομαι, εὐαρεστοῦμαι καὶ εὐχαριστοῦμαι, ὡς Πατέρας σου καὶ Σωτήρας σου καὶ Λυτρωτῆς σου, καὶ μὴ θησαυρίζεις ἐγωῖστικὰ γιὰ τὸν ἑαυτό σου τὰ πρόσκαιρα, τὰ φθαρτὰ καὶ τὰ ἐπίγεια. Μόνο ἄνοιξε τὰ αὐτιά τῆς ψυχῆς σου καὶ βάλε λαχτάρια στὴν καρδιά σου καὶ πὲς μου «Εὐλογητὸς εἶ Πάτερ μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου», εἶναι αὐτὴ τὴν ὥρα ψυχωφελῆς παρηγοριά, πνευματικὸ φάρμακο καὶ θεοδώρητη θεραπεία καὶ γιατρεία.

Ἐμπρὸς λοιπόν! Ἄς διδαχθοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε, ὥστε ὁ ἔμφυτος νοῦς μας νὰ εἶναι οὐσία καὶ περιουσία μας ὑπεράνω ὅλων καὶ ὅτι γιὰ τὸν ἔμφυτο νοῦς μας μιλάει ὁ Κύριος λέγοντας ὅτι ὁ ἄσωτος υἱὸς «διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως», καθὼς ἐπίσης ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε, ὥστε πλοῦτος τοῦ ἔμφυτου νοῦς μας νὰ εἶναι ἡ φρόνηση, ἢ ὁποῖα νὰ παραμένει σ' αὐτὸν καὶ νὰ διακρίνει τὸ καλῦτερο ἀπὸ τὸ χειρότερο, μέχρις ὅτου καὶ αὐτὸς ὁ νοῦς μας νὰ παραμείνει στὶς ἐντολὰς καὶ συμβουλὰς ὑπακούοντας στὸν «οὐράνιο Πατέρα».

Ἄς φωτισθοῦμε, προκειμένου νὰ ἐννοήσουμε ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι ὁ πλοῦσιος ἀνθρώπινος δυναμισμὸς, ποὺ μπαίνει ὅμως σὲ κίνηση μὲ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχει μέσα του πάντοτε τὸ στοιχεῖο τοῦ ἀγῶνα καὶ τῆς θυσίας, ἀφοῦ ἡ θυσία ἔχει ὡς ἀρχὴ τῆς τὴν θυσία τῆς θεανθρώπινης ἀρετῆς τοῦ Χριστοῦ μας.

Καὶ ἅς συνετισθοῦμε καθὼς ὁ Κύριος μᾶς ὑπόσχεται ὅτι «ἐὰν πορεύεσθε σύμφωνα μὲ τὰ προστάγματά μου καὶ φυλάξετε τὶς ἐντολές μου καὶ τὶς ποιήσετε, θὰ σᾶς ἔλθει κάθε ἀγαθὸ καὶ θὰ κατοικήσετε μὲ ἀσφάλεια καὶ δὲν θὰ ἔλθει πόλεμος στὸν τόπο σας, ἀλλὰ θὰ σᾶς δώσω εἰρήνη καὶ θὰ καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς σας καὶ θὰ κοιμᾶστε ἄφοβα... καὶ θὰ εἶμαι ὁ Θεός σας καὶ ἐσεῖς ὁ λαός μου». (Λευϊτ. 26 3έπ.).

Μακάρι νὰ γίνουμε χριστοφόροι καὶ θεοφόροι, κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ καὶ συγκληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

π.Ν.Π.

[dkpdf-button]